

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΣΤΙΕΣ

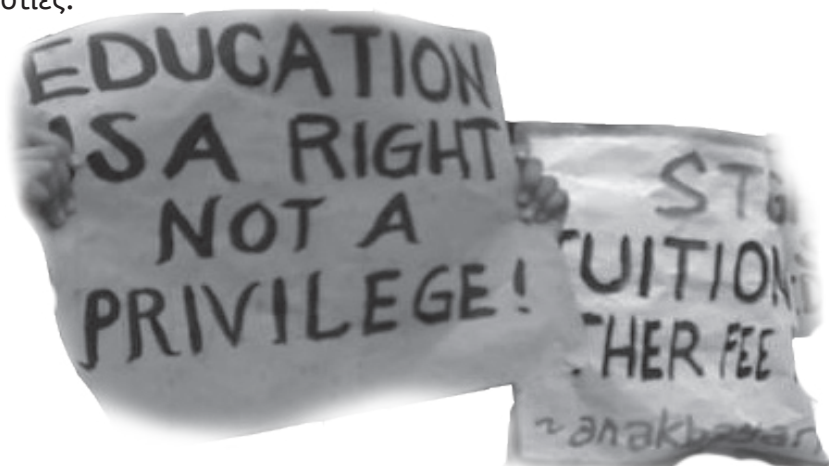
Τη Δευτέρα 7/10 ασανσέρ στις φοιτητικές εστίες του ΑΠΘ πέφτει στο κενό, ενώ ευτυχώς εκείνη τη στιγμή δεν ήταν κανείς μέσα και από τύχη και μόνο δεν υπήρξαν θύματα. Η εταιρεία που διενεργεί τους ελέγχους ασφαλείας, δεν είχε εκδώσει πιστοποίηση ασφαλείας εδώ και δύο συνεχόμενα χρόνια. Άλλη μια περίπτωση όπου κράτος και πρυτανική αρχή δείχνουν πόσο αδιαφορούν για τις δημόσιες υποδομές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ειδικότερα αυτές που αφορούν τους φτωχότερους-ες. Μην ξεχνάμε πως τον Απρίλιο του 2024 δωμάτιο στο Πανεπιστήμιο

Ιωαννίνων, στο κτήριο Γ' των Β' Φοιτητικών Κατοικιών, τυλίχθηκε στις φλόγες, όπου και πάλι από τύχη αλλά και χάρη στην αλληλεγγύη και τα γρήγορα αντανakλαστικά όσων διέμεναν εκεί δεν υπήρξε κανένα θύμα. Αντιθέτως, η μέριμνα και η πρυτανική αρχή ήταν εντελώς ανίκανες να διαχειριστούν την όλη κατάσταση και με συνοπτικές διαδικασίες ξεκίνησαν τη συγκάλυψη. Την ίδια στιγμή που η άθλια κατάσταση των εστιών είναι φανερό με μια απλή ματιά αλλά και η ασφάλεια των φοιτητών δεν είναι εγγυημένη, η πρυτανική αρχή έρχεται να κατηγορήσει τους ίδιους-ες, ότι τάχα ευθύνονται για αυτό το χάος μια και δεν πληρώνουν τα μηνιαία 45 ευρώ έναντι της διαμονής τους στις εστίες.

Όλα αυτά έρχονται ως αποτέλεσμα της γενικότερης εσκεμμένης υποβάθμισης της δημόσιας παιδείας από το κράτος. Ενώ ο αποκλεισμός των ατόμων που προέρχονται από φτωχότερα στρώματα από την τριτοβάθμια εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια έχει εκτιναχθεί στα ύψη, ακόμα και οι λίγοι που θα τα καταφέρουν, θα πρέπει να βγουν πρώτοι στον διαγωνισμό φτώχειας που διεξάγει η φοιτητική μέριμνα, προκειμένου να μπορέσουν να μείνουν σε ένα δωμάτιο-τρύπα – αφού δεν είναι και τόσο προνομιούχοι για να σκάνε 300ευρώ(τουλάχιστον) για ενοίκιο-. Με την εφαρμογή του νέου εσωτερικού κανονισμού όμως δεν αρκεί να αποδείξεις πως είσαι αρκετά φτωχός, θα πρέπει να αποδεικνύεις και κάθε χρόνο στην φοιτητική μέριμνα πως πέραν από πολύ φτωχή είσαι και επιμελής φοιτήτρια, για να έχεις μια ευκαιρία -ίσως- να πάρεις δωμάτιο και του χρόνου. Σαν να μη φτάνουν αυτά, φέτος το καλοκαίρι έγινε και έξωση δύο φοιτητριών από τα δωμάτια τους στις εστίες της Δουρούτης, αποδεικνύοντας πως πλέον η λογική «κοιτώ την δουλειά μου και δεν ασχολούμαι με αυτά» δεν είναι λύση, γιατί αν μένεις στις εστίες μπορεί να είσαι κι εσύ ο επόμενος/-η. Όσον αφορά το επιχείρημα πρυτανικής αρχής ότι οι φοιτητές-ριες ευθύνονται για την κατάσταση αυτή καθώς «αν είχαν αξιοπρέπεια θα πλήρωναν...», δεν μπορούν να μας ξεγελάσουν. Αρχικά, ακόμα κι αν δίνεις τα 45 ευρώ κάθε μήνα τα λεφτά αυτά δεν πάνε σε κάποιο ταμείο που προορίζεται για τις εστίες, αλλά σε ένα κοινό ταμείο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Ακόμα λοιπόν κι αν όλοι οι εστιακοί πλήρωναν, τίποτα δεν θα άλλαζε. Ακόμη βέβαια και στην περίπτωση που τα χρήματα αυτά όντως προορίζονταν για τις εστίες, οφείλουμε να παλεύουμε για ελεύθερη πρόσβαση σε στέγαση, καθώς η στέγαση είναι βασική ανάγκη επιβίωσης και δε θα έπρεπε να κοστολογείται και στη συγκεκριμένη

περίπτωση μιλάμε για φοιτητές και φοιτήτριες που μπορεί να ζουν στα όρια της φτώχειας και αναγκάζονται να δίνουν οποιοδήποτε αντίτιμο για ένα δωμάτιο στις άθλιες και επικίνδυνες πλέον εστίες.

Το κράτος και οι κυβερνήσεις θα εξυπηρετούν πάντα τα συμφέροντα του κεφαλαίου, όπως είναι το παράδειγμα της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων και εστιών, θα κατακρεουργούν ο,τι είχε απομείνει από την ιδέα μιας δημόσιας και δωρεάν παιδείας ενώ όλο και περισσότερο θα εμπορευματοποιείται η στεγαστική ανάγκη. Αυτοί που έχουν τα φράγκα θα σπουδάζουν χωρίς ιδιαίτερο άγχος, τόσο για τη δυσκολία των εξετάσεων όσο και για το πώς θα επιβιώσουν. Την ίδια στιγμή, εμείς που παλεύουμε καθημερινά γιατί μπορεί να έτυχε να γεννηθούμε σε οικογένειες της εργατικής τάξης, αντιμετωπίζουμε εμπόδια σε ό,τι κι αν προσπαθούμε να κάνουμε. Έτσι λοιπόν για εμάς τους φτωχότερους/-ες που χωράμε τα όνειρα μας στα 10τμ του δωματίου της εστίας, με την επισφάλεια πως ίσως αύριο να μη μπορούμε να μένουμε ούτε εκεί, θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε πως δεν ανήκουμε σε αυτό το πανεπιστήμιο- προορισμένο για ελίτ που θέλουν να χτίσουν.

Το μέλλον αυτήν τη στιγμή φαίνεται τουλάχιστον ζοφερό και ο μόνος τρόπος να μπει φρένο στην περαιτέρω καταπάτηση των δικαιωμάτων μας σε δωρεάν παιδεία, στέγαση και πρόσβαση σε κοινωνικά αγαθά είναι η οργάνωση. Για να είμαστε όλοι και όλες μέρος των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πανεπιστήμιο συμμετέχουμε σε Γενικές Συνελεύσεις τόσο της σχολής μας, όσο και σε Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων Εστιακών. Η κομματικοποίηση των συλλόγων δεν αποτελεί δικαιολογία. Προσπαθούμε να δώσουμε στους συλλόγους τα χαρακτηριστικά που εμείς θέλουμε προτάσσοντας την ομοφωνία και την οριζοντιότητα για την λειτουργία τους, γιατί μόνο τότε ο αγώνας μπορεί να είναι αποτελεσματικός.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΟΛΩΝ ΣΤΗ ΣΤΕΓΑΣΗ

abatalha@espiv.net

abatalha.espivblogs.net